మంచు తెరలు

- తాడేపల్లి శివరామకృష్ణారావు

(గత సంచిక తరువాయి)

11

హైటెక్స్ ధగధగలాడిపోతోంది.

కనీవినీ ఎరుగని రీతిలో సాగర్, రేఖల పెళ్ళివేడుక కోసం మండపం సర్వాంగసుందరంగా అలంకరించబడింది. పెళ్ళికి ప్రత్యేక ఆకర్షణగా సాగర్ గ్రూప్ ఆఫ్ ఇండస్ట్రీస్ చైర్మన్ నారాయణరావు, ఆయన భార్య రాధాదేవి, ఆయన తల్లిదండ్రులతో విచ్చేశారు. ఆయన కుటుంబం రావటం సుదర్శనరావుకు మహదానందమైంది. వారు సాగర్‌కు, రేఖకు డైమండ్ రింగ్‌లు ప్రజెంట్ చేశారు. ఈ వివాహవేడుకలో వారు అత్యంత ఉత్సాహంగా పాల్గొనటం చూసి వారి నిరాడంబరతను అందరూ మెచ్చుకున్నారు.

వధూవరులిద్దరూ ముందుగా ఆ కుటుంబానికే నమస్కారాలు చేసి ఆశీర్వాదం తీసుకున్నారు. ఇక పెళ్ళిలో అంతా తానై తిరుగుతున్న శర్మను నారాయణరావు దంపతులు అనేక సార్లు పిలిచి ఏవో సూచనలు చేయటం, వాటికి శర్మ తలూపటం చూస్తే సాగర్ గ్రూప్ ఆఫ్ కంపెనీస్‌తో తమకు విడదీయరాని అనుబంధం ఏర్పడినట్లుగా సుదర్శనరావు సంతోషించాడు.

మర్నాడు సాయంత్రం సిటీలోనే ప్రఖ్యాతి గాంచిన హోటల్‌లో ఏర్పాటు చేసిన రిసెప్షన్‌కు కూడా రావలసిందిగా సుదర్శనరావు ఆహ్వానాన్ని సున్నితంగా తిరస్కరించాడు నారాయణరావు. సుదర్శనరావు పట్టుబట్టడంతో అవకాశముంటే వస్తానని చెప్పాడు.

హోటల్‌లో రిసెప్షన్‌కు అన్ని ఏర్పాట్లు పూర్తయ్యాయి. నారాయణరావు దంపతులు రావటం చూసిన సుదర్శనరావు ఉబ్బితబ్బిబ్బయ్యాడు. రిసెప్షన్‌లో కూడా వారు సాగర్‌కు బ్రేస్‌లెట్, రేఖకు బంగారు గాజుల సెట్ బహూకరించారు. హాల్లో రేఖ స్నేహితురాళ్ళ మధ్య మెరిసిపోతూ కూర్చుని ఉంది. నారాయణరావు దంపతులు వెళ్ళేందుకు సిద్ధమవటంతో రేఖను పిలిచేందుకు లోపలికి వచ్చాడు సాగర్.

సాగర్‌ను చూసి రేఖ సిగ్గుతో తలదించుకుంది. సాగర్ కూడా అదే భావంలో మునిగిపోయాడు. నారాయణరావు దంపతులు వెళ్తున్నారని చెప్పడానికి అతను సంశయించాడు.

శర్మ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి "అరేయ్ నువ్విక్కడున్నావా? మీ ఇద్దర్నీ మామయ్య పిలుస్తున్నారు" అన్నాడు.

"మామయ్యా!"

సాగర్ ఆశ్చర్యపోతుండటంతో, "అదేరా! నారాయణరావుగారు వెళ్తున్నారట. మీకు చెప్పటానికి రమ్మంటున్నారు. రేఖా! ఒక్కసారి ఇటురామ్మా!" శర్మ పిలిచాడు.

ఇద్దర్నీ ఆశీర్వదించి "ఒకసారి మా ఇంటికి భోజనానికి రండి కొత్తదంపతులిద్దరూ..." నారాయణరావు ఆహ్వానానికి తలూపారు కొత్తదంపతులిద్దరూ.

నారాయణరావు, ఆయన భార్య రాధాదేవిలను కారువరకూ వెళ్ళి సాగనంపారు సాగర్, శర్మ. ఆయన శర్మతో ఎక్కువ చనువుగా ఉన్నట్టు తోచింది చూసినవారికి.

పది నిమిషాలు గడిచాయి.

''మిమ్మల్ని రేఖ పిలుస్తోంది'' లలిత వచ్చి చెప్పటంతో లోపలికి వెళ్తున్న సాగర్‌తో శర్మ కూడా వెళ్ళాడు. అక్కడ రేఖ, ఆమె తల్లిదండ్రులు, స్నేహితుల మధ్య నుండి లేచి సాగర్ దగ్గరకు వచ్చి అతని చేతికి తన చేతిలో ఉన్న బ్యాగ్‌ను అందించి ''పాపం...! మీరు ఈ పెళ్ళికి బట్టలు కూడా కొనుక్కోలేకపోయినట్టున్నారు. ఇందులో పది లక్షల రూపాయలున్నాయి. మీ ఇష్టం వచ్చినట్టు ఖర్చు పెట్టుకోవచ్చు. ఎవరికీ ఆఖరికి నాక్కూడా లెక్క చెప్పక్కర్లేదు'' అతిశయంతో అంటున్న ఆమె మాటలు అక్కడున్నవారందర్నీ ఉలిక్కిపడేలా చేశాయి.

''రేఖా!'' ఆమె తల్లీతండ్రీ ఇద్దరూ కూడా ఒకేసారి పెద్దగా అరిచారు.

''మీకు తెలియదులే అమ్మా! ఆయన పరిస్థితి అటువంటిదాయె మరి..!'' అన్నది అక్కసుగా.

''రాక్షసి'' అని పళ్ళుకొరుకుతూ, ''చూడండి రేఖగారూ! మన పెళ్ళయి ఇంకా 24 గంటలు గడవలేదు. మీ అతిశయానికి ఎలా తలవంచమంటారు? నిజమే మీకు మాట ఇచ్చాను కదా అని ఎంతమాట అంటే అంత, ఇష్టం వచ్చినట్టుగా అవమానిస్తే అంగీకరిస్తాననుకోవటం పొరపాటు. నేను లేనివాడినని తెలిసీ మీరెందుకు కావాలని వెంటపడి మరీ పెళ్ళిచేసుకున్నారు? ఇలా నన్ను పదిమందిలో అవమానం చేయటానికా?'' అతని కళ్ళు అప్పటికే అవమానాగ్నితో ఎర్రబడ్డాయి.

అతని పరిస్థితి చూస్తుంటే ఆమెకు ఆనందంగా ఉంది. రాక్షసానందం పొందసాగింది.

ముందుగా శర్మ తేరుకున్నాడు.

''ఒక్కక్షణం రేఖగారూ! మీరు మావాడి అర్ధాంగి కాకపోయివుంటే తగిన గుణపాఠం చెప్పేవాడిని. కానీ వాణ్ణి ఇలా అవమానించటం ద్వారా మిమ్మల్ని మీరు కించపరుచుకుంటున్నారని తెలుసుకోండి''

కోపంతో అంటున్న శర్మను చూసి, ''షటప్ యూ రాస్కెల్. ఇది మా భార్యాభర్తలకు సంబంధించిన విషయం. ఇందులో నీ జోక్యం అనవసరం.''

ఆమె నోటి దురుసుకు ఏం చెప్పాలో తెలియలేదు శర్మకు.

అతను తేరుకోవటానికి రెండు నిమిషాలు పట్టింది.

ఈలోగా రేఖ చెంప ఛెళ్ళుమనిపించింది లలిత.

''ఇంతకాలం నా స్నేహితురాలు అతిశయం ఉన్నదని మాత్రమే అనుకున్నాను. ఇప్పుడు మంచి చెడూ విచక్షణ కూడా లేనిదని అర్థమైంది. నా స్నేహితురాలివని చెప్పుకోవటానికి కూడా సిగ్గుగా ఉంది'' లలిత ఆగ్రహంతో ఊగిపోయింది.

అంతమందిలో తన స్నేహితురాలే ఇలా చెంప ఛెళ్ళుమనిపించటం మింగుడు పడలేదు రేఖకు.

అంతలో శర్మ ఎవరికో ఫోన్ చేశాడు. అక్కడున్న వారంతా నెమ్మదిగా తలవంచుకుని వెళ్ళే ప్రయత్నాలు చూసిన శర్మ అందర్నీ పది నిమిషాలు ఉండవలసిందిగా కోరాడు. అతనెందుకు ఉండమన్నాడో అర్థంగాక పోయినా ఫ్రీగా సినిమా చూపిస్తానంటే అందరికీ ఆసక్తే కదా! కరెక్టుగా తొమ్మిది నిమిషాలు గడిచాయి.

హోటల్ ఆవరణలోకి వరసగా ఆరుకార్లు వచ్చి ఆగాయి. అందులో నుంచి సిటీలోని బిగ్‌షాట్స్ పిల్లలు దిగారు. అంతా పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చారు.

వచ్చీరాగానే రాయిలా నోటమాట రాకుండా నిలబడిన సాగర్‌ను చూసి, "ఎవ్వరా! నిన్ను అవమానం చేసే ధైర్యం చేసింది? వాళ్ళకెన్ని గట్స్?" అంటూ ఆగ్రహంతో ఊగిపోయారు.

"మిస్టర్ సుదర్శనరావు.. కూతుర్నిచ్చి పెళ్ళిచేసి 24గంటలు గడవకముందే అల్లుణ్ణి అవమానించిన నిన్ను ఊరికే వదులుతామనుకోకు. ఏదో డబ్బుందని అహం చూపించావట. ఏదీ నీ డబ్బున్న బ్యాగ్?" అని ఆరుగురు ఒక్కొక్కరూ పదిలక్షల చొప్పున ఆ బ్యాగుపైన పెట్టి శర్మవంక చూశారు.

"ఇదిగో రేఖా మీ డబ్బుకి ఆరురెట్లు అంటే అరవైలక్షలు.. సాగర్‌ను అవమానించిన పాపం ఊరికేపోదు. నీ అహానికి దిష్టితీశామని అనుకుంటాం. ఈ అరవై లక్షలూ తీసుకో. ఇకముందు ఎప్పుడూ జీవితాలతో ఆడుకోకు. ఈ అరవై లక్షల రూపాయలగురించి ఎవరికీ లెక్క చెప్పక్కర్లేదు. కనీసం సాగర్‌కూడా అడగడు" కఠినంగా హెచ్చరించాడు శర్మ.

వచ్చిన యువకులందర్నీ చూస్తూ వాళ్ళెవరెవరో గుర్తుకు తెచ్చుకోసాగాడు సుదర్శనరావు. వాళ్ళంతా తనకన్నా పైమెట్టు మీద ఉండే వ్యాపారవేత్తల తనయులే. ఇంతమంది పెద్దవాళ్ళు సాగర్ కోసం ఎంతైనా ఖర్చుచేయటానికి సిద్ధపడటం, అదీ పది నిమిషాల్లో అంత పెద్ద మొత్తంతో రావటం ఆయనకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

రేఖకు కూడా మతిపోయింది. పదిమందిలో అదీ తన స్నేహితురాళ్ళ మధ్య సాగర్‌ను అవమానిద్దామనుకుంటే వచ్చిన ఆహ్వానితులందరిలోనూ తనే అవమానం పాలయ్యింది.

సాగర్‌కు స్నేహితులున్నారని తెలుసుగానీ మరీ అతని కోసం ప్రాణాలిచ్చే స్నేహితులున్నారన్న సంగతి తెలియదు. ఇదంతా తెలుసుకోకుండా తాను తొందరపడిందా? తన తొందరపాటు ఫలితం వెంటనే కనబడిందా?

సాగర్ మాత్రం బొమ్మలా నిలబడిపోయాడు. అతని కోసం వచ్చిన అతని మిత్రులు మాత్రం సాగర్‌ను తీసుకుని వెళ్ళటం చూసిన సుదర్శనరావు కంగారుపడ్డాడు.

"బాబూ! మా అమ్మాయి తొందరపాటుకు, అహంకారానికి నేను సిగ్గుపడుతున్నాను. క్షమించవలసిందిగా వేడుకుంటున్నాను. మా అమ్మాయి అహంకారి అని తెలుసుకానీ దురహంకారి అని మాత్రం నేను ఊహించలేకపోయాను. నన్ను మీరంతా మనస్ఫూర్తిగా క్షమించండి. దయచేసి ఎవరిడబ్బు వాళ్ళు తీసుకెళ్ళండి" ప్రాధేయపడుతున్న సుదర్శనరావును చూస్తుంటే అందరికీ జాలివేసింది.

అక్కడ ఉన్న వారందరికీ ఒక విషయం గుర్తుకొచ్చింది. నాలుకకు నరం లేదని చెబుతుంటారు. అందుకే ఎటు కావాలంటే అటు తిరుగుతుందని అంటారు. కానీ ఆ మాటలో నిజం లేదనిపించింది అందరికీ.

నరంలేనిదైనా మనసును విరగ్గొట్టి ముక్కలు చేయగల శక్తిదానికి తప్ప మరోదానికి లేదు. కాబట్టే మాట్లాడేటప్పుడు ఒళ్ళు దగ్గర పెట్టుకుని మాట్లాడమంటారు. లేకపోతే ఒకసారి ముక్కలైన హృదయం మళ్ళీ అతుక్కోదు. అద్దం బద్దలైతే మళ్ళీ ఎలా అతికించలేమో అలాగన్నమాట.

"వద్దు సుదర్శనరావుగారూ! ఒకసారి ఇచ్చిన డబ్బు తీసుకునే అలవాటు మాకెవరికీ లేదు. ఆ డబ్బును సాగర్‌ను అవమానించి ఘనకార్యం చేసినట్టుగా సంతోషపడుతున్న వారికి ఉదారంగా ఇచ్చేశామనుకోండి. మళ్ళీ ఇటువంటి పొరపాటు మరెవరికీ చేయకుండా మీ అమ్మాయిని ఉచ్చం నీచం తెలుసుకుని మసలుకోమని చెప్పండి. మీ ముఖం చూసి ఈ విషయాన్ని పొడిగించలేకపోతున్నాం. లేకపోతే మా సాగర్‌ను అవమానపరిచినందుకు తగిన శాస్తి ఇక్కడే ఇప్పుడే చేసి వుండేవాళ్ళం. పదరా సాగర్!" అని శర్మ అన్నాడు. అతన్ని బలవంతంగా లాక్కుపోయారు.

"ఛీ.ఛీ.. ఇంత అవమానం నేనెప్పుడూ ఎరగను. గారాబం చేసినందుకు, కోరినది ఇచ్చినందుకు మీ నాన్నకు మంచి గౌరవం తెచ్చిపెట్టావు తల్లీ. నా జీవితంలో పోయిన ఈ గౌరవాన్ని మళ్ళీ తెచ్చుకోగలనా?"

ఒక్కసారిగా సుదర్శనరావు నెలరోజులు లంఖణాలు చేసిన మనిషిలా మారిపోయాడు. ఆయన ముఖం వాడిపోయింది.

తననే తప్పు పడుతున్న తండ్రిని చూసింది.

"ఇంకా ఇక్కడెందుకండీ. అందరూ మనల్నే చూస్తున్నారు. ముఖాన ఉమ్మేయించుకోకముందే వెళ్ళిపోదాం పదండి" తల్లి సుమిత్ర అన్నది.

ఇప్పుడేం చేయాలో అర్థంకాలేదు రేఖకు. సుదర్శనరావు బ్యాగుతో పాటున్న డబ్బును తీసుకుని మొత్తాన్ని ఒక సూట్‌కేసులో సర్దాడు.

తరువాత సూట్‌కేసును తాళం వేసి ఆ సూట్‌కేసును,, తాళం చెవిని రేఖ పక్కనే ఉన్న బల్లపై పెట్టి "ఇదిగోనమ్మా! మీ ఆయన్ని, నన్ను అవమానించినందుకు కిరాయి. మొత్తం డెబ్భై లక్షలు. ఏం చేసుకుంటావో నీ ఇష్టం."

"తీసుకో రేఖా! తీసుకో. ఇంత డబ్బు నీ జీవితంలో చూసి ఉండవు. నువ్వెంత కోటీశ్వరురాలివైనా ఒక్కసారిగా ఇంత డబ్బు చూసే అవకాశం లభించి ఉండదు. తీసుకో. చాలకపోతే మళ్ళీ సాగర్ ఫ్రెండ్స్‌కు ఫోన్ చేద్దాం. మనం అడిగినంత ఇస్తారు" లలిత తీవ్రస్వరంతో అన్నది.

అప్పటికి కొంచెం తేరుకుంది రేఖ.

అందరూ నన్నే తప్పుపడతారేమిటి? తండ్రివైపు తిరిగి "మీ అల్లుడు ఉన్నతుడు, ఉత్తముడు అనుకుంటున్నారేమో? ఏమీ కాదు ఆడపిల్లల జీవితాలతో ఆడుకునే రకం. నన్నూ ఇలాగే అవమానించాడు. అతన్ని అవమానించాలనే పెళ్ళి చేసుకున్నాను. అతన్ని వేధించాలనే కావాలని కోరి మరీ దగ్గరయ్యాను. మీరెన్ని అన్నా అతనో సైకో! ఆడపిల్లల జీవితాలతో ఆడుకునే దుర్మార్గుడు. ఎంత దుర్మార్గుడైనా ఒక ఆడపిల్లను, ఆమె మానమర్యాదలతో ఆడుకునేందుకు సాహసం చేయడు. కానీ మీరు గొప్పగా చెప్పుకునే మీ అల్లుడు నాపట్ల అలాగే ప్రవర్తించాడు. మీకతను మంచివాడు, బుద్ధిమంతుడు అయితే కావచ్చు. నా దృష్టిలో మాత్రం క్షమించరాని తప్పు చేసిన దుష్టుడు. అందుకు గుణపాఠం చెప్పాలనే ఇంతా చేశాను" ఆపై మాటలు రావటంలేదు. వెక్కి వెక్కి ఏడవటం మొదలుపెట్టింది.

సుదర్శనరావు దంపతులకు ఆమె మాటలు మొదట్లో అర్థం కాలేదు. ఆ తరువాత సాగర్ అంత దుర్మార్గుడైనా ఒక ఆడపిల్లను, ఆమె మానమర్యాదలతో ఆడుకునేందుకు సాహసం చేయడు. కానీ మీరు గొప్పగా చెప్పుకునే మీ అల్లుడు నాపట్ల అలాగే ప్రవర్తించాడు. మీకతను మంచివాడు, బుద్ధిమంతుడు అయితే కావచ్చు. నా దృష్టిలో మాత్రం క్షమించరాని తప్పు చేసిన దుష్టుడు. అందుకు గుణపాఠం చెప్పాలనే ఇంతా చేశాను" ఆపై మాటలు రావటంలేదు. వెక్కి వెక్కి ఏడవటం మొదలు పెట్టింది.

సుదర్శనరావు దంపతులకు ఆమె మాటలు మొదట్లో అర్థం కాలేదు. ఆ తరువాత సాగర్ అంత దుర్మార్గుడంటే వారికి నమ్మబుద్ధికావటంలేదు. ఎక్కడో ఏదో పొరపాటు జరిగింది. రేఖ ఆలోచనలో ఎక్కడో ఏదో తప్పున్నది. ఒకవేళ సాగర్ అంత దుర్మార్గుడైనా ఇంత అవమానం అవసరమా? అతన్ని అవమానిస్తే తమను, తమ కుటుంబాన్ని అవమానించినట్టు కాదా?

నాలుగ్గోడల మధ్య పరిష్కరించుకోవలసిన సమస్యను ఇలా నలుగురి మధ్య రగడ చేసుకోవటం వల్ల సాధించేది ఏమున్నది? తమ ప్రారబ్ధం కాకపోతే ఏరికోరి సాగర్‌ను ఎంపిక చేసుకున్న కూతురు ఇలా ప్రవర్తించటమేమిటి? పెళ్ళికి ముందో, తరువాతో అల్లుడిపై ఆమెకున్న అభిప్రాయాన్ని తమకు చెబితే చక్కదిద్దేవారు. ఇప్పుడు ఆవేశంతో దారులు మూతపడేలా చేసింది ఇంక చేసేదేమీ లేక అవమానభారంతో తలవంచుకుని బయటకు నడిచారు రేఖతోపాటు ఆ తల్లిదండ్రులు.

12

ఆ తరువాత హైదరాబాద్‌లోనే సాగర్ ఎవరికీ కనబడలేదు. ఎక్కడికి వెళ్ళాడో, ఏం చేస్తున్నాడో ఎవరికీ తెలియదు. శర్మలాంటి వాళ్ళకు మాత్రం అప్పుడప్పుడు ఫోన్ చేసి క్షేమసమాచారాలు తెలుసుకుంటూ తన క్షేమసమాచారాలు చెబుతూ ఉంటాడు. అంతకు మించి ఒక్క ముక్క ఎక్కువ మాట్లడడు. అడిగితే ఫోన్ పెట్టేస్తాడు. మొబైల్ నుండి ఫోన్ చేయడు. ల్యాండ్ లైన్ నుండే చేస్తాడు. అదీ పబ్లిక్‌కాల్ ఆఫీసు నుంచి.

రేఖ జీవితంలో కూడా ఎంతో మార్పు వచ్చింది.

సాగర్ ఆలోచనలతో సతమతమయ్యేది. తాను తప్పు చేసిందా? నిజంగా సాగర్ అమాయకుడా? తనకు స్పృహలేని సమయంలో బట్టలు మార్చటం తప్పుకాదా! అది తలుచుకుంటేనే ఇప్పటికీ సిగ్గుతో చచ్చిపోవాలనిపిస్తుంది. ఈ అవమానాన్ని ఎవరితో చెప్పుకోగలదు. తల్లిదండ్రులకు చెప్పుకుని తనమీద వాళ్ళకున్న అపోహను పోగొట్టుకుందామా అని ఒక్కోసారి ఆలోచిస్తుంది.

ఛీ...ఛీ ఇంత సిగ్గుమాలిన పనిచేసిన తరువాత కూడా తనతో సాదాసీదాగా ఏమీ తెలియని అమాయకుడిలా వ్యవహరించిన సాగర్ అందరి దృష్టిలో ఉత్తముడు.

అవమానం పాలై మరో వ్యక్తిని పెళ్ళాడలేక, విధిలేని స్థితిలో అతన్నే పెళ్ళాడిన తానేమో దుర్మార్గురాలైంది. ఆరోజు నుంచి సాగర్ కనబడటంలేదట. ఎవరికీ చెప్పకుండా ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయాడట. అవును. ఎంతైనా మగవాడు కదా! ఎక్కడికి వెళ్ళినా, ఎన్ని తప్పులు చేసినా చెల్లుబాటు అవుతుంది.

పదిమంది ముందు జరిగిన అవమానాల్ని తట్టుకోలేక ఎటో వెళ్ళిపోయాడంటోంది లోకం అతనిమీద సానుభూతితో. మరి తన సంగతి ఎవరికి ఏమని చెప్పుకోగలదు?

దుస్తులు మార్చే నెపంతో తన శరీరాన్ని తాకి ఛీ..ఛీ.. ఆలోచించటానికే అసహ్యంగా ఉంది. అవమానకరంగా ఉంది.

ఆఫీసుకు వెళితే అక్కడా అంతే! తననో పొగరుబోతుగా, కట్టుకున్న మొగుణ్ణి 24 గంటల్లోనే అవమానాలు పాల్జేసిన దుర్మార్గురాలిగా చెవులు కొరుక్కునే వారెక్కువయ్యారు. అందుకే ఆఫీసుకు వెళ్ళటం కూడా మానుకుంది.

"నాన్నా! నేను ఆఫీసుకు రాలేను. దయచేసి నా పోస్టులో మరొకరిని నియమించండి" అని చెబుతున్న కూతుర్ని జాలిగా చూస్తుండిపోయాడు సుదర్శనరావు.

ఇంట్లో నుండి కదలకుండా ఏవో ఆలోచనలతో కాలం గడుపుతున్న కూతుర్ని చూస్తూ దుఃఖించటం మినహా మరేమీ చేయలేకపోతోంది సుమిత్ర.

ఇలావుండగా ఒకరోజు సుదర్శనరావుకు నారాయణరావు నుంచి ఫోన్ వచ్చింది. నారాయణరావు పిలుపు మేరకు సాగర్ ఇండస్ట్రీస్‌కు వెళ్ళాడు సుదర్శనరావు.

సుదర్శనరావును సాదరంగా ఆహ్వానించిన నారాయణరావు ఒక ప్రపోజల్ పెట్టాడు.

"మీ ఇంట్లో అందరిలోనూ ప్రస్తుతం చెలరేగుతున్న మానసిక సంఘర్షణ గురించి నాకూ తెలిసింది. అమ్మాయి ఇక్కడే ఉంటే కోలుకోవటం కష్టం. ఎవరూ తెలియని చోట అయితే ఆమె గురించి ఆలోచించే అవసరం ఎవరికీ ఉండదు కాబట్టి త్వరలోనే కోలుకునే అవకాశం ఉంటుంది. నా మాట విని అమ్మాయిని వేరే ప్రదేశంలో ఉంచండి. మీరేమీ అనుకోకపోతే నాదొక సలహా."

ఆయన మాటల్ని వింటున్న సుదర్శనరావు ఏమిటో చెప్పమన్నట్టు చూశాడు.

''అమ్మాయి ఎదురుగా ఉంటే మీరూ కోలుకోలేరు. అందువల్ల మా బెంగుళూరు బ్రాంచిలో అమ్మాయికి మంచి ఉద్యోగం ఏర్పాటు చేస్తాను. కొన్నాళ్ళు ఈ ఊరికి, ఈ ప్రాంతానికి దూరంగా ఉండి వస్తుంది. ఎన్నాళ్ళు ఉద్యోగం చేయాలని ఉంటే అన్నాళ్ళు చేయమనండి. ఏదో చిన్నాచితకా ఆఫర్ కాదు. మంచి ఆఫరే ఇస్తా. రేఖ నా కూతురు వంటిది. ఆమె ఎంత త్వరగా కోలుకుంటే సంతోషించే వాళ్ళలో నేను మొదట ఉంటాను. ఇలా ప్రపోజల్ చెప్పినందుకు మరోలా భావించవద్దు. మీ కుటుంబ విషయాల్లో కల్పించుకుంటున్నానని అనుకోవద్దు. చెప్పానుగా! పిల్లలు తప్పుచేయకపోతే మనం చేస్తామా?

అలాగని పిల్లల్ని అలా వదిలేస్తే ఎలా? మనకు తోచిన సాయం చేసి వాళ్ళ మనసు కుదుటపడేటట్లు చేయాలి కదా! తొందరేం లేదు. బాగా ఆలోచించండి. మీరొక్కరే కాదు. అమ్మాయితో కూడా ఆలోచించండి.''

ఇంటికి వచ్చిన తరువాత నారాయణరావు చెప్పిన విషయాన్ని కూతురు, భార్యకు వివరించాడు సుదర్శనరావు. నారాయణరావు మంచి మనసుకు వారంతా మనసులోని కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నారు. కానీ అమ్మాయిని ఒక్కదాన్నే బెంగుళూరు పంపాలంటేనే సుమిత్రకు మింగుడుపడలేదు.

ఈ పరిస్థితుల్లో ఆమె ఒంటరిగా ఉంచటం కంటే తమ కళ్ళెదుటే ఉంచుకుంటే మనోవ్యథ నుండి బయటపడగలదని ఆమె భావించింది. అదే ఆలోచనను భర్తకు చెప్పింది.

రేఖకు కూడా తల్లి ఆలోచన నచ్చింది. ఏ ఊరైతేనేమి తనకు ప్రస్తుతం వ్యాపకం కావాలి. ఇక్కడే ఆ ఇచ్చే ఉద్యోగమేదో ఇస్తే పరిచయమున్న పరిసరాలు, సేద దీర్చే మనుషులు ఉన్నారని భావించింది. బెంగుళూరు కాకుండా అవకాశం ఉంటే హైదరాబాద్‌లోనే పోస్టింగ్ ఇవ్వవలసినది తండ్రిని కోరమని చెప్పింది. సుదర్శనరావుకీ ఇది నచ్చింది.

ఆ సాయంత్రం లలితకు ఫోన్ చేసింది. ఇప్పుడిప్పుడే రేఖ మీద కోపం తగ్గుతోంది లలితకు. రేఖ ఫోన్ అందుకుని వచ్చిన లలిత అక్కడి పరిస్థితికి కళ్ళవెంబడి నీళ్ళు ఆగలేదు. గతంలో రేఖకు, ప్రస్తుత రేఖకు అసలు పోలికే లేదు.

కళ్ళు లోతుకుపోయి, ముఖం పీక్కుపోయి జడవేసుకుని ఎన్ని రోజులైందో అన్నట్టున్న రేఖను చూసి బావురుమంది లలిత. రేఖ మనస్థితి కూడా అలాగే ఉంది.

''ఇదేమిటే ఇలా అయ్యావు? ఎలా ఉండేదానివి ఎలా అయ్యావు? అసలు నువ్వు రేఖవేనా?''

బావురుమన్న లలితను చూసి కన్నీరు ఆగలేదు రేఖకు.

''ఇదంతా స్వయంకృతమే. చేసిన పాపం ఊరికే పోదంటారు. నేను చేసిన పాపం వల్ల పాపం సాగర్ ఎటువెళ్ళిపోయాడో మరి ఆ తల్లిదండ్రులకు తీరని దుఃఖాన్ని, వ్యథను మిగిల్చాను. నేనూ, అమ్మానాన్నా అందరికీ దుఃఖపడుతూనో, నిస్తేజంగానో కనబడుతున్నాంగానీ, సాగర్ తల్లిదండ్రులు ఎంత బాధపడుతున్నారో మనకు తెలియదు, వాళ్ళెంత క్షోభననుభవిస్తున్నారో ఊహించలేము, అసలు సాగర్ ఎక్కడికెళ్ళాడో, ఏమైపోయాడో ఎవరూ తెలియదంటున్నారు. ఇన్ని పాపాలకు కారణం నేనేకదూ! మరాపాపం ఎక్కడికి పోతుంది? ఇంతమందిని క్షోభపెట్టినందుకు తగిన శిక్ష అనుభవిస్తున్నాను. మీరంతా నన్ను ఒక దుర్మార్గురాలిగా, అహంభావిగా భావిస్తున్నారేగానీ, అసలు నా ఈ స్థితికి కారణమేమిటో ఎవరూ తెలుసుకునే ప్రయత్నం చేయలేదు. ఎందుకు నేనిలా రాక్షసిలా మారానో తెలుసుకోవాలనే ఆలోచన ఎవరికీ రాలేదు. కానీ నేనూహించింది ఒకటి, జరిగింది మరొకటి''

రేఖను చూస్తుంటే ఎప్పటికి కోలుకుంటుందోనని కుమిలిపోయింది లలిత.

''అసలెందుకే నువ్వలా సాగర్‌ను అవమానించావ్, కావాలనే పెళ్ళిచేసుకున్నావ్ కదా!'' ఏడుపు ఆపుకుంటూ అడిగింది లలిత.

''ఎవరితో చెప్పుకోలేని కారణమే అది. ఎలా చెప్పుకోగలను? ఏమని చెప్పుకోగలను?''

''ఫర్వాలేదే నాకు చెప్పు. పరిష్కారం ఆలోచిద్దాం'' అనునయించింది లలిత.

లలిత అనునయంతో ఆమెలో దుఃఖం మరింత పెరిగింది. అలా ఏడిస్తేనే ఆమెలో ఘనీభవించిన వేదనంతా బయటకు వస్తేనే ఉపశమనం ఉంటుందని మౌనం వహించింది లలిత.

ఎంత చలాకీగా ఉండేది. చూసిన వారందరికీ రోల్ మోడల్‌లా ఉండేది. ఎప్పుడూ గలగలమని మాట్లాడుతూ ఉండేది. ఏ క్షణంలో సాగర్‌తో పరిచయమైందోగానీ ఆమె జీవితాన్నే మార్చేసి అంధకార బంధురంగా తయారుచేసింది.

నిజంగా సాగర్ అంత క్షమించరాని నేరం చేసి ఉంటాడా? బయటకు కూడా వెల్లడించలేనంత తప్పు రేఖ పట్ల చేశాడా? ఇది అతిగా ఊహించుకుంటోందా? లలిత ఆలోచనలకు ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టి రేఖ వైపు చూసింది.

రేఖ కొద్దిగా తేరుకున్నది.

"అసలు కారణం చెబుతాను. తలుపేసిరా! ఇది అమ్మతో కూడా చెప్పుకోలేను. నీతోనే పంచుకోవాలనుకుంటున్నాను" లలిత తలుపేసి వచ్చింది.

ఆ తరువాత రేఖ చెబుతున్న ఒక్కొక్కమాట ఒక్కొక్క శరాఘాతంలా తగిలింది లలితకు.

"అంటే. ఆస్పత్రిలో ఎవరూ లేని సమయంలో నీ ఒంటిమీద బట్టల్ని" ఆపై లలిత మాట్లాడలేకపోయింది.

"ఛీ...ఛీ.. తలుచుకుంటేనే నా ఒంటిమీద ఇప్పటికీ తేళ్ళూ జెర్రులూ పాకినట్టుగా ఉంది. అందుకే పంతం బట్టి అతను మరో ఆడపిల్ల పట్ల జీవితంలో మళ్ళీ అలా ప్రవర్తించకుండా గుణపాఠం చెప్పాలనే కోరిక నాలో బలీయంగా నాటుకుపోయింది. దాని ఫలితమే ఈ పెళ్ళి, అతన్ని అవమానం చేయటం. ఇంతటితో ఆగాలని నేను అనుకోలేదు. అతణ్ణి రోజుకో రకంగా అవమానం చేయాలనే నా ఆశయం" రేఖ చెప్పింది విన్న తరువాత లలిత నోటమాటరాలేదు.

"నువ్వు చెప్పింది నిజమైతే సాగర్‌ను అనుమానించటంలో తప్పులేదు. కానీ అతను అలా చేసి వుంటాడా? ఎవరో ఏదో చెప్పారని అదంతా పూర్తిగా నిజమేనని ఎలా నమ్ముతాం? అతను అంత దుర్మార్గుడంటే నమ్మబుద్ధి పుట్టటంలేదు"

"అదేనే అతనిలో ఉన్న స్పెషాలిటీ" అన్నది రేఖ.

కొద్దిసేపటి తరువాత "అన్నట్టు మరిచిపోయాను. ఆ రోజు అతని స్నేహితులిచ్చిన అరవై లక్షల రూపాయలు మనదగ్గరే ఉన్నాయి. కనీసం శర్మ కూడా కనిపించటంలేదట ఆ డబ్బు ఇచ్చేద్దామంటే. అలాగే బ్యాంకులో వేసి ఉంచారు డాడి"

"ఆఁ అన్నట్టు నిన్ను పిలిచింది వేరే విషయంలో నీ సలహా తీసుకోవటానికి. సాగర్ గ్రూప్ ఆఫ్ ఇండస్ట్రీస్ చైర్మన్ నారాయణరావుగారు డాడీతో మాట్లాడారట. ఆయనంత ఆయనే డాడీని పిలిచి అమ్మాయి కోలుకోవాలంటే స్థలమార్పు అవసరం. అందుకని బెంగుళూరు పంపితే వాళ్ళ కంపెనీలో ఏదో ఉద్యోగం వేయిస్తారట. దీనిపై నీ సలహా ఏమిటి?"

"ఆయన చెప్పిందీ నిజమేగానీ. పని లేకపోవటమే మనిషికి అసలైన జబ్బు. అందులోనూ ప్రస్తుతం నువ్వున్న పరిస్థితుల్లో నీలాంటి వాళ్ళకు మరింత అవసరం. మనిషిని పని ఇతర వ్యాపకాలకు దూరం చేస్తుంది. మనసు అనాలోచన కార్యక్రమాలకు దూరం చేస్తుంది. పని ఒక ప్రవాహ ఝరి. అందులో కొట్టుకుపోయేందుకు, మునిగిపోయేందుకు ప్రయత్నించాలిగానీ జరిగిన ఘాతుకాలను, అన్యాయాన్ని తలచుకుని కూర్చుంటే ఊరట లభించకపోగా మరింత నిర్వేదం ఆవహిస్తుంది. అటువంటి నిర్వేదం జీవనంపై తీవ్రప్రభావానికి కారణమవుతుంది. ఒకసారి ఆ నిర్వేదం నిన్ను ఆవహించిందా తట్టుకోవటం చాలా కష్టం. బ్రతుకు దుర్భరంగా మారుతుంది. నిన్నటివరకు పనిరాక్షసివైన నీకు ఇప్పుడు పని ఒత్తిడి చాలా అవసరం" లలిత మాటల్ని వింటోంది రేఖ.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)